

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **E. B., bytom U., M.**, zastúpeného JUDr. D. Č., advokáto, M., proti žalovanému: **M.V.S.R.**, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KM-18/PK-2006 zo dňa 24.2.2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 291/2006-34 zo dňa 14.6.2007 takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č. k. 1S 291/2006-34 zo dňa 14.6.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KM-18/PK-2006 zo dňa 24.2.2006, ktorým bol personálny rozkaz č. 732/2005 zo dňa 22.12.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý.

V dôvodoch rozsudku poukázal na to, že podmienkami na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z: je jednak porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a ďalej, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pričom obidve podmienky musia byť splnené súčasne.

Z listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu krajský súd zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom M.V. SR č. 732/2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ v stálej štátnej službe vo funkcii staršieho referenta oddelenia hraničnej kontroly PZ V.N., odboru hraničnej polície PZ v S., úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, služobného úradu MV SR na tom skutkovom základe, že uznesením policajného orgánu UIS PZ OBKOK Bratislava č. p. ČTS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 14.12.2005 bolo voči žalobcovi podľa § 163 ods. 1 Trestného

poriadku vznesené obvinenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ TZ za prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 TZ, keď na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 6.11.2005 v čase okolo 13.45 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, bez zákonného dôvodu, od nestotožnenej osoby prevzal ako úplatok bankovku nezistenej meny a hodnoty a túto si ponechal pre osobnú potrebu, čím porušil svoje povinnosti v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/, g/ zákona č. 73/1998 Z.z. a § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. s poukazom na čl. 1 a čl. 5 Etického kódexu príslušníka PZ.

Podľa krajského súdu konanie, ktorého sa žalobca dopustil, je v rozpore s obsahom služobnej prísahy a nezodpovedá uvedeným služobným povinnostiam príslušníka PZ. Vzhľadom na to, že trestné konanie a konanie o prepustení zo služobného pomeru sú samostatné konania s osobitnou právnou úpravou, keď v konaní o prepustení zo služobného pomeru vydané rozhodnutie ani nemožno viazať a podmieňovať rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní, krajský súd žalobu neuznal dôvodnou a podľa § 250j ods. 1 OSP ju zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, keďže krajský súd nesprávne poučil účastníkov konania, že proti uvedenému rozsudku odvolanie nie je prípustné, podľa § 204 ods. 2 OSP platí, že možno podať odvolanie z dôvodu nesprávneho poučenia do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

Žalobca v odvolaní uviedol, že údajný skutok zo dňa 14.12.2005 správne malo zrejme byť 6.11.2005 sa nestal, samotná formulácia skutku je neurčitá, nejasná a nepresná (nezistená osoba, nezistená mena bankovky, nezistená hodnota). Žalobca namietal, že prvostupňový súd sa nezaoberal jeho námietkami ohľadne nezákonného postupu žalovaného pri konaní vo vzťahu k príslušným odborovým orgánom v zmysle § 225a/ zákona č. 73/1998 Z.z., v personálnom rozkaze nie sú žiadne konkrétne údaje ohľadne prerokovania s odborovým orgánom, čo nasvedčuje tomu, že k prerokovaniu nedošlo.

Žalobca ďalej namietal, že žalovaný v administratívnom spise nemal žiaden vecný dôkaz o tom, že jestvuje skutkový dôvod na jeho prepustenie a navrhol ho vyžiadať a pripojiť ho do spisu a vykonať ním dokazovanie, pričom súd neodôvodnil nevykonanie tohto jeho návrhu na dokazovanie. Namietal, že navrhol vykonať dokazovanie obsahom spisu (trestné stíhanie Úradu inšpekčnej služby PZ MV SR, ČTS:UIS-86/KOK-2005), aby bolo zrejmé, že ani tento spis neobsahuje žiaden dôkaz, ktorým bol usvedčený z protiprávneho skutku v službe, súd uvedený dôkaz nevykonal. Prvostupňovému súdu vyčítal, že sa vôbec nezaoberal protiprávnosťou postupu žalovaného a nedodržaním predpisov o prerokovaní jeho prepustenia s príslušným odborovým orgánom.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie preto považuje za správne.

Podľa žalovaného protiprávne konanie žalobcu bolo zdokumentované vlastným šetrením žalovaného, ktorý ako dôkazy použil najmä výsledky vlastného šetrenia, ako aj šetrenia úradu inšpekčnej služby odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite vedené pod č. p. ČVS: UIS-86/KOK-2005, ďalej úradným záznamom č. p. PPZ-42-154/HCP-SO-2005 zo dňa 16.12.2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu evidovaného pod č. ČVS:UIS-86/KOK-2005, fotokópiou plánu služieb na mesiac november 2005, fotokópiou knihy služieb zo dňa 6.11.2005, fotokópiou inštrukcie zo dňa 6.11.2005, fotokópiou prehľadu o odmenách a testoch žalobcu, fotokópiou programu mesačného vyhodnotenia práce policajtov hraničnej kontroly PZ V. N. č. p. PPZ-40/5/HCP-OHKVN-2005 zo dňa 21.9.2005, fotokópiou prezenčnej listiny z preškolenia právnych noriem nariadení a pokynov zo dňa 9.6.2005 a úradným záznamom spracovaným policajným orgánom č. p. ČVS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 19.12.2005.

Žalovaný odmietol námietky žalobcu o nedodržaní predpisov o prerokovaní s príslušným odborovým orgánom, poukázal na to, že návrh na prepustenie bol prerokovaný vopred s príslušným odborovým orgánom, ktorý ho na svojom zasadnutí prejednal, s uvedeným návrhom ako aj podkladovým materiálom bol žalobca dňa 16.12.2005 oboznámený, ten ho však odmietol podpísať.

Žalovaný napokon poukázal na to, že pôvodným návrhom sa žalobca domáhal dosiahnuť výrokom súdu o určenie, že personálny rozkaz ministra vnútra je neplatný, žalobca až na výzvu súdu odstránil vady petitu podanej žaloby, a to po uplynutí dvojmesačnej lehoty, pričom podľa jeho názoru, v preskúmvacom konaní, ktoré je viazané koncentračnou zásadou, nebolo možné o takomto upravenom návrhu rozhodnúť. Na základe uvedeného, žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a konanie podľa §104 ods. 1 OSP prvej vety zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu vnútra SR č. rozhodnutia žalovaného č. p. KM-18/PK-2006 zo dňa 24.2.2006, ktorým bol personálny rozkaz č. 732/2005 zo dňa 22.12.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 189 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, SIS, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len zákon) účinného do 31.12.2005 sa služobný pomer končí aj prepustením.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahu alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že obe tieto podmienky boli splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom súdu súhlasiť.

Z obsahu administratívneho spisu totiž vyplynulo, že žalobca podľa plánu služieb dňa 6.11.2005 v čase od 7.00 do 19.00 hod. na kontrolnom stanovišti oddelenia hraničnej kontroly PZ V.N. vykonával kontrolu osôb vstupujúcich na územie SR, pričom štátnu kontrolu nevykonával riadne, pretože v čase okolo 13.45 hod. uvedeného dňa v priestoroch stanovišťa od osoby vstupujúcej na územie SR prevzal bankovku nezistenej meny a hodnoty, pričom si ju ponechal a osobe umožnil vstup na územie SR.

Uvedený skutok bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkazy použil najmä výsledky vlastného šetrenia ako aj šetrenia úradu inšpekčnej služby odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite vedené pod č. p. ČVS:UIS-86/KOK-2005, ďalej úradným záznamom č. p. PPZ-42-154/HCP-SO-2005 zo dňa 16.12.2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu evidovaného pod č. ČVS:UIS-86/KOK-2005, fotokópiou plánu služieb na mesiac november 2005, fotokópiou knihy služieb zo dňa 6.11.2005, fotokópiou inštruktáže zo dňa 6.11.2005, fotokópiou prehľadu o odmenách a testoch žalobcu, fotokópiou programu mesačného vyhodnotenia práce policajtov hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké č. p. PPZ-40/5/HCP-OHKVN-2005 zo dňa 21.9.2005, fotokópiou prezenčnej listiny z preškolenia právnych noriem nariadení a pokynov zo dňa 9.6.2005, úradným záznamom spracovaným policajným orgánom č. p. ČVS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 19.12.2005.

Z úradného záznamu č. p.: KM-18/PK-2006 zo dňa 16.2.2006 vyplynulo, že žalovaný si pre rozhodnutie o rozklade proti personálnemu rozkazu ministra vnútra zabezpečil informačno-technické prostriedky (obrazovo - zvukové záznamy uložené na VHS kazete a ich prepisy, dokumentujúce protiprávne konanie príslušníkov OHK PZ Vyšné Nemecké) k vyšetrovaciemu spisu ČTS: UIS-86/KOK-2005, na ktorých je podľa členov poradnej komisie ministra vnútra zreteľne vidieť, (ako všetci policajti OHK PZ Vyšné Nemecké, ktorí boli personálnymi rozkazmi ministra vnútra zo dňa 22.12.2005 prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ, teda aj žalobcu) ako veľmi skrytým a ostražitým spôsobom preberali (na hraničnom priechode Vyšné Nemecké - na pracovisku pasovej kontroly pre peších a OMV na vstupe z Ukrajiny do SR) od bližšie neidentifikovateľných neznámych osôb rôzne predmety (najčastejšie bankovky, cigarety, fľaše s alkoholom, prípadne aj iné nestotožniteľné predmety, ktoré naspäť týmto osobám už nevracali, ale si ich ponechávali a následne u seba uschovávali. Bankovky vyberali priamo z cestovného pasu alebo si ich brali rovno z ruky inej osoby, pričom boli v zloženom, resp. poskladanom stave a tieto potom skončili vo vreckách ich služobných rovnošiat.

Uvedené zistenia potvrdili členovia poradnej komisie a tieto zistenia opísali v úradnom zázname zo dňa 16.2.2006 (z prehliadky ITP z vyšetrovacieho spisu ČTS: UIS-86/KOK-2005).

Uvedené zistenia si osvojil aj žalovaný, keď námietky žalobcu voči personálnemu rozkazu nepovažoval za opodstatnené a konštatoval, že napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore s právnymi predpismi, a toto bolo vydané na základe objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci .

Skutkové zistenia správnych orgánov neboli spochybnené ani prvostupňovým súdom a z takto objektívne zisteného stavu veci v správnom konaní vychádzal aj krajský súd, ktorý sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že v konaní žalobcu ktorého sa žalobca dopustil, je potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a preto jeho prípadné ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

So skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, sa stotožnil aj súd odvolací. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť jeho vecnú správnosť, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutia vychádzať a ktoré nasvedčuje tomu, že prvostupňový, ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré pre potreby rozhodnutia žalovaného o prepustení so služobného pomeru príslušníka PZ bolo potrebné považovať za dostačujúce a ktoré preukázali protiprávne konanie žalobcu, v ktorom bolo potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom žalovaný vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, prečo by prípadné ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Odvolací súd vzhľadom k tomu, že nebolo spochybnené, že žalobca bol podľa plánu služieb dňa 6.11.2005 v čase od 7.00 do 19.00 hod na kontrolnom stanovišti oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké, kde vykonával kontrolu osôb vstupujúcich na územie SR, pričom nemal dôvod pochybovať ani o skutkových zisteniach prvostupňového správneho orgánu, ktoré pre účely rozhodovania o rozklade žalobcu proti prvostupňovému objasnil dostatočným spôsobom, keď zabezpečil informačno-technické prostriedky (obrazovo - zvukové záznamy uložené na VHS kazete a ich prepisy, dokumentujúce protiprávne konanie žalobcu), ktoré náležitým spôsobom dokumentuje konanie všetkých policajtov OHK PZ V. N., ktorí boli personálnymi rozkazmi ministra vnútra zo dňa 22.12.2005 prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ, teda aj žalobcu), pričom uvedené zistenia potvrdili členovia poradnej komisie svojim podpisom na zázname (z prehliadky ITP z vyšetrovacieho spisu ČTS: UIS-86/KOK-2005) a tieto zistenia popísali v úradnom zázname zo dňa 16.2.2006.

Správne konanie o prepustenie zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustenie zo služobného pomeru nemožno vydanie rozhodnutia viazať

o podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. Kým v konaní o prepustení zo služobného pomeru postačí preukázanie porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom s podmienkou, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, v trestnom konaní podmienkou rozhodnutia o uznaní viny je preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu alebo prečinu.

Konanie žalobcu bolo v správnom konaní posudzované ako konanie v rozpore so služobnou prísahou a ako také bolo podľa odvolacieho súdu v správnom konaní dostatočne preukázané, pričom na námietku žalobcu, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do prepisov z vykonaného úkonu ITP (s poukazom na to, že ani ostatným obvineným nahliadnutie do uvedeného prepisu nebolo umožnené) nebolo možné prihliadnuť, práve na odlišný charakter týchto konaní, najmä s poukazom na predpokladaný (a podľa odvolacieho súdu relevantný) dôvod odmietnutia takejto žiadosti žalobcu, a to nežiaduce zmarenie účelu trestného konania.

Ani námietka žalobcu, že návrh na prepustenie nebol prerokovaný s príslušnou odborovou organizáciou neobstojí, pretože ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, tento návrh bol prerokovaný s Odborovým zväzom polície, základnej organizácie č. 10 M. dňa 16.12.2005. To, že túto skutočnosť krajský súd neuviedol vo svojom rozhodnutí je síce pochybením, ktoré však nemá za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia.

Odvolací súd k námietke žalobcu ohľadne nevykonanie dôkazov navrhovaných žalobcom v prvostupňovom súdnom konaní, považuje za dôležité uviesť, že v správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov v rozsahu uplatnených žalobných dôvodov, pričom zistenie skutkového stavu veci, z ktorého súd pri rozhodovaní vychádza, je vecou správneho orgánu, tým nie dotknuté ustanovenie § 250i OSP.

Pokiaľ sa teda krajský súd riadne oboznámil z vykonanými dôkazmi v správnom konaní a tieto považoval za dostačujúce pre objektivizáciu skutkového stavu veci, z ktorého pri svojom rozhodovaní vychádzal, nepochybil, keď žalobcom navrhované dôkazy nevykonal.

Na základe uvedeného považoval odvolací súd námietky žalobcu za nedôvodné a napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobca v odvolacom konaní nebol neúspešný.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 11. marca 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová